

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-286/19 - 1

Υπόθεση C-286/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

5 Απριλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (ειρηνοδικείο Aulnay-Sous-Bois, Γαλλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

25 Μαρτίου 2019

Ενάγοντες:

JE

KF

Εναγομένη:

XL Airways SA

TRIBUNAL D'INSTANCE

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] AULNAY-SOUS-BOIS

[παραλειπόμενα]

Απόφαση εκδοθείσα [παραλειπόμενα] στις ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ ΜΑΡΤΙΟΥ
ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΕΚΑ ΕΝΝΕΑ

[παραλειπόμενα]

Κατόπιν της δημόσιας επ' ακροατηρίου συζήτησης της 10ης Δεκεμβρίου 2018

[παραλειπόμενα]

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ:

JE, ο οποίος διαμένει [παραλειπόμενα] στο ΠΑΡΙΣΙ

KF, ο οποίος διαμένει [παραλειπόμενα] στο ΠΑΡΙΣΙ,

[παραλειπόμενα]

ΑΦΕΝΟΣ, και

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ:

S.A. XL AIRWAYS, [παραλειπόμενα] TREMBLAY-EN-FRANCE,

[παραλειπόμενα]

ΑΦΕΤΕΡΟΥ,

[παραλειπόμενα]

[σελ. του πρωτοτύπου 2] Με [παραλειπόμενα] αγωγή της 17ης Μαρτίου 2017, [παραλειπόμενα] οι JE και KF ζήτησαν να υποχρεωθεί η εταιρία XL AIRWAYS να καταβάλει σε καθένα εξ αυτών το ποσό των 600 ευρώ ως αποζημίωση για ακύρωση πτήσεως, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1), νομιμοτόκως από την εξώδικη όχλησή τους. Οι ενδιαφερόμενοι ζητούσαν επιπλέον 400 ευρώ έκαστος ως αποζημίωση λόγω καταχρηστικής άρνησης της αεροπορικής εταιρίας, καθώς και το ποσό των 500 ευρώ δυνάμει του άρθρου 700 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, πέραν των δικαστικών εξόδων.

Οι ενάγοντες JE/KF εκθέτουν ότι αγόρασαν από τον αερομεταφορέα δύο αεροπορικά εισιτήρια για πτήση από την Punta Cana (Δομινικανή Δημοκρατία) με προορισμό το Παρίσι, η οποία προβλεπόταν να αναχωρήσει στις 24 Μαΐου 2014, ώρα 21.20, και να φτάσει στο αεροδρόμιο Roissy CDG στις 25 Μαΐου 2014, ώρα 12.20. Εντούτοις, κατά τους ενάγοντες, η εν λόγω πτήση ακυρώθηκε και αναχώρησαν με εναλλακτική πτήση στις 25 Μαΐου 2014 στις 17.35 (τοπική ώρα), με αποτέλεσμα να φτάσουν στον τελικό τους προορισμό, το Παρίσι, την επομένη στις 07.50.

Ακολούθως, οι ενάγοντες απέστειλαν, μέσω του δικηγόρου τους, στην εταιρία XL AIRWAYS στις 27 Μαΐου 2016, εξώδικη όχληση, με την οποία ζητούσαν την καταβολή της κατ' αποκοπήν αποζημίωσης των 600 ευρώ ανά επιβάτη, την

οποία προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 σε περίπτωση ακυρώσεως πτήσεως με απόσταση μεγαλύτερη των 3 500 χιλιομέτρων.

Η αεροπορική εταιρία δεν ικανοποίησε το εν λόγω αίτημα και οι ενάγοντες άσκησαν την παρούσα αγωγή προκειμένου να επιλυθεί η διαφορά βάσει του εφαρμοστέου δικαίου.

Κατόπιν αναβολών, η επ' ακροατηρίου συζήτηση της υπόθεσης ορίστηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2018, όπου και παρέστησαν οι διάδικοι [παραλειπόμενα].

Στο ακροατήριο, οι ενάγοντες JE/KF υπέβαλαν, ενόψει του ενδεχόμενου επαναχαρακτηρισμού από το δικαστήριο της προβαλλόμενης ακυρώσεως πτήσεως ως καθυστερημένης πτήσεως, [παραλειπόμενα] αίτηση αναστολής της διαδικασίας, για τον λόγο ότι το δικαστήριο πρέπει να εξετάσει το ζήτημα της ερμηνείας των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, κατά τις οποίες επιβάτης θεωρείται το πρόσωπο το οποίο έχει επιβεβαιωμένη κράτηση και παρουσιάζεται στον έλεγχο εισιτηρίων υπό τους όρους που θέτει η εταιρία και το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν από την προβλεπόμενη για την απογείωση ώρα, με τον τελευταίο ωστόσο όρο να μην απαιτείται σε περίπτωση ακυρώσεως.

Εν προκειμένω, οι ενάγοντες ζητούν την αναστολή της διαδικασίας εν αναμονή της απαντήσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα προδικαστικά ερωτήματα τα οποία έχουν ήδη υποβληθεί σε αυτό και υποβάλλουν στο ειρηνοδικείο νέα προδικαστικά ερωτήματα τα οποία αφορούν την εφαρμογή των ίδιων διατάξεων και τα οποία ζητούν επίσης να υποβληθούν στο Δικαστήριο.

Επικουρικώς, οι ενάγοντες επαναλαμβάνουν τα αιτήματα και τους λόγους τους οποίους εξέθεταν στην αγωγή τους, ορίζοντας ωστόσο το ύψος των απαιτήσεών τους για καταχρηστική άρνηση σε 1 000 ευρώ ανά επιβάτη, όπως ομοίως και για την αποζημίωση που διεκδικούν δυνάμει του άρθρου 700 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Όσον αφορά το αίτημα αναστολής της διαδικασίας, η εκπρόσωπος της εταιρίας XL AIRWAYS, ισχυριζόμενη ότι το επίδικο περιστατικό αποτελούσε πράγματι καθυστέρηση πτήσεως υπό την έννοια της ευρωπαϊκής νομολογίας, δήλωσε ότι αντιτίθεται στο αίτημα αυτό καθόσον το ζήτημα της αποσαφηνίσεως της ιδιότητας του επιβάτη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 έχει επιλυθεί από σαφή νομολογία του Cour de cassation (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Γαλλία). Επί της ουσίας, η εναγομένη ζητεί την απόρριψη όλων των αιτημάτων, διότι, στο μέτρο που κατ' αυτήν πρόκειται για καθυστέρηση πτήσεως και ελλείψει αποδείξεως από τους ενάγοντες JE/KF της παρουσίας τους στον έλεγχο εισιτηρίων υπό τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, οι ενάγοντες δεν απέδειξαν την ιδιότητά τους ως επιβάτες που δικαιούνται αποζημίωση δυνάμει του νόμου τον οποίον επικαλούνται. **[σελ. του πρωτοτύπου 3]**

[παραλειπόμενα]

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος αναστολής της διαδικασίας

[παραλειπόμενα] Η διαδικασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων

[παραλειπόμενα] Το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει ότι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφαινεται με προδικαστικές αποφάσεις, ιδίως επί της ερμηνείας των Συνθηκών.

Εφόσον τίθεται παρόμοιο ζήτημα σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιον εθνικού δικαστηρίου του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, το δικαστήριο αυτό υποχρεούται να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο, λαμβανομένου υπόψη ότι ο Code de l'organisation judiciaire (Κώδικας Δικαστικής Οργανώσεως) ορίζει στο άρθρο R221-37 αυτού ότι οι αποφάσεις του tribunal d'instance (ειρηνοδικείου) δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα εάν η διαφορά είναι μικρότερη των 4 000 ευρώ, υπόκεινται όμως σε έφεση εάν η διαφορά υπερβαίνει τα 4 000 ευρώ ή είναι μη αποτιμητή σε χρήμα.

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [διαδικασία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων]

Εν προκειμένω, είναι αδιαμφισβήτητο ότι, καθώς το αίτημα των εναγόντων JE/KF δεν υπερβαίνει το όριο αρμοδιότητας των 4 000 ευρώ, η διαφορά πρέπει να κριθεί επί της ουσίας με απόφαση η οποία θα ληφθεί σε πρώτο και τελευταίο βαθμό και ως εκ τούτου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα υπό την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

Επιπλέον, καίτοι υφίστανται στη συγκεκριμένη περίπτωση σοβαροί λόγοι για τον επαναχαρακτηρισμό του περιστατικού στο οποίο θεμελιώνεται το αίτημα από ακύρωση πτήσεως σε καθυστέρηση πτήσεως, είναι αδιαμφισβήτητο ότι η ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 επί των σημείων τα οποία διαλαμβάνονται στα νέα προδικαστικά ερωτήματα τα οποία υποβλήθηκαν στο αιτούν δικαστήριο, είναι ικανή να καθορίσει κατά πόσον πρέπει να εφαρμοστούν εν προκειμένω οι προβλεπόμενες από τον κανονισμό (ΕΚ) 261/2004 διατάξεις περί αποζημιώσεως.

Κατά συνέπεια, [παραλειπόμενα] πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα των εναγόντων για αναστολή της διαδικασίας [παραλειπόμενα] μέχρι να αποφανθεί το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί των υποβληθέντων προδικαστικών ερωτημάτων [παραλειπόμενα].

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Το tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (ειρηνοδικείο Aulnay-sous-Bois, Γαλλία) αντιμετωπίζει σημαντική αύξηση των αγωγών που υπάγονται στη

δωσιδικία του, στην οποία περιλαμβάνεται το αεροδρόμιο Roissy-Charles-de-Gaulle, οι οποίες εγείρουν διαφορές σχετικά με τον τρόπο αποδείξεως της παρουσίας στον έλεγχο εισιτηρίων πτήσεων που έχουν καθυστερήσει και τα οποία ενδέχεται να υπάγονται στην κατ' αποκοπήν αποζημίωση την οποία θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) 261/2004.

[σελ. του πρωτοτύπου 4] Με δύο αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 2018 [παραλειπόμενα] και της 12ης Σεπτεμβρίου 2018 [παραλειπόμενα], το Cour de cassation (Ακυρωτικό Δικαστήριο) επικύρωσε τις αποφάσεις του tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (ειρηνοδικείο του Aulnay-sous-Bois), απορρίπτοντας τα αιτήματα κατ' αποκοπήν αποζημίωσης κατά πραγματικού μεταφορέα δυνάμει του ανωτέρω κανονισμού για καθυστέρηση πτήσεως άνω των τριών ωρών στον τελικό προορισμό. Στις υποθέσεις αυτές, οι ενάγοντες προσκόμισαν μόνον πιστοποιητικά κρατήσεως θέσεως αποκλειστικώς σε ηλεκτρονική μορφή, με μη ονομαστική βεβαίωση καθυστέρησης.

Παρά τη νομολογία αυτή η οποία ερμηνεύει τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 βάσει του ενοχικού δικαίου, ο αριθμός των επιβατών που δεν διαθέτουν πλέον τα στοιχεία που δύνανται να αποδείξουν επισήμως την πραγματική τους παρουσία στον έλεγχο εισιτηρίων των επίδικων πτήσεων και επικαλούνται τεχνολογικές εξελίξεις, οι οποίες επέφεραν τη σταδιακή έκλειψη των έντυπων καρτών επιβίβασης, έχει ως αποτέλεσμα αύξηση των ενδίκων διαφορών σχετικά με το ζήτημα αυτό.

Υποστηρίζεται ιδίως ότι η επιβεβαιωμένη κράτηση σε πτήση δύναται να αποτελεί απλό τεκμήριο παρουσίας στον έλεγχο εισιτηρίων, κατά του οποίου η αεροπορική εταιρία υποχρεούται να προσκομίσει ανταπόδειξη. Η ανάλυση αυτή επικυρώθηκε από τις αποφάσεις ορισμένων ειρηνοδικείων οι οποίες υποχρέωσαν τον αερομεταφορέα να προσκομίσει δεδομένα που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR- Passenger Name Record) της επίμαχης πτήσεως, ενδεχομένως υπό την απειλή προστίμου..

Δεδομένου ότι το tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (ειρηνοδικείο Aulnay-sous-Bois) επελήφθη 2 700 υποθέσεων σχετικά με αερομεταφορείς το έτος 2017 και πάνω από 5 000 το 2018, η ορθή απονομή της δικαιοσύνης υπαγορεύει την οριστική αποσαφήνιση των όρων εφαρμογής του προαναφερθέντος άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', προκειμένου να καταστεί δυνατή, προς το συμφέρον και των επιβατών, η εναρμόνιση των αποφάσεων που εκδίδονται από τα δικαστήρια τα οποία καλούνται, εν γένει σε τελευταίο βαθμό, να επιλύσουν τις διαφορές αυτές.

Το ίδιο ζήτημα έχει ήδη αποτελέσει τον λόγο υποβολής στη Γραμματεία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωση αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στις 3 Δεκεμβρίου 2018 στο πλαίσιο υποθέσεως εκκρεμούς ενώπιον του tribunal d'instance d'Aulnay-sous-Bois (ειρηνοδικείου Aulnay-sous-Bois) [παραλειπόμενα] η οποία καταχωρίστηκε στο Δικαστήριο με αριθμό υποθέσεως

C-756/18. Το υποβληθέν ερώτημα αφορούσε τη δυνατότητα αποδείξεως της παρουσίας στον έλεγχο εισιτηρίων δι' απλού τεκμηρίου.

Εν προκειμένω, οι ενάγοντες JE/KF υποστηρίζουν κατά πρώτον ότι η νομολογία κατά την οποία καθυστέρηση τουλάχιστον τριών ωρών μπορεί να εξομοιωθεί με ακύρωση της πτήσεως δεν καθιστά εφαρμοστέες τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 σε περιπτώσεις καθυστερημένης πτήσεως και ότι ενδεχόμενη εφαρμογή τους στην επίδικη περίπτωση εγείρει εν πάση περιπτώσει το ζήτημα κατά πόσον το ωράριο αναφοράς για την αναχώρηση της πτήσεως είναι η αρχικά προβλεπόμενη ώρα απογειώσεως ή η πραγματική ώρα αναχωρήσεως της καθυστερημένης πτήσεως.

Όσον αφορά το βάρος αποδείξεως της παρουσίας στον έλεγχο εισιτηρίων, οι ενάγοντες, επικαλούμενοι πρόσφατες τεχνολογικές εξελίξεις, και ειδικότερα την απούλοποίηση των καρτών επιβιβάσεως, θέτουν το ζήτημα της φύσεως των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 261/2004 προκειμένου να προσδιοριστεί εάν πρόκειται για προαπαιτούμενους όρους για την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού, τους οποίους υποχρεούται να αποδείξει ότι πληροί ο ίδιος ο καταναλωτής, ή απλά για λόγο απαλλαγής της αεροπορικής εταιρίας από την υποχρέωση αποζημιώσεως, τον οποίο η τελευταία οφείλει να αποδείξει.

Τέλος, οι ενάγοντες επικαλούνται την ενδεχόμενη ασυμβατότητα μεταξύ, αφενός, του γεγονότος ότι οι επιβάτες φέρουν αποκλειστικώς το βάρος απόδειξης της παρουσίας στον έλεγχο εισιτηρίων και, αφετέρου, της αρχής της πρακτικής αποτελεσματικότητας του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 υπό το πρίσμα του σκοπού του διασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, οι οποίοι είναι εν προκειμένω οι εν λόγω επιβάτες.

Τα προδικαστικά ερωτήματα αυτά, τα οποία διατυπώθηκαν από τους ενάγοντες, υπήρξαν αντικείμενο κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως [παραλειπόμενα]. Η εναγομένη δήλωσε ότι αντιτίθεται στην αναστολή της διαδικασίας θεωρώντας αβάσιμα τα προδικαστικά ερωτήματα τα οποία έθεσαν οι ενάγοντες, καθόσον το Cour de cassation [Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο], με τις [σελ. του πρωτοτύπου 5] αποφάσεις του της 14ης Φεβρουαρίου 2018 και της 12ης Σεπτεμβρίου 2018, θεμελίωσε σαφή νομολογία, με την οποία επιβεβαίωσε την απαίτηση προσκομίσεως από τους επιβάτες πραγματικής αποδείξεως της εμφανίσεώς τους στον έλεγχο εισιτηρίων της πτήσεως, με την προσκόμιση της κάρτας επιβιβάσεώς τους ή άλλου στοιχείου πρόσφορου να εισφέρει την απαιτούμενη απόδειξη.

Επ' αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι τα ζητήματα που θίγουν οι ενάγοντες, μολονότι αναπαράγουν θεμελιωδώς την προβληματική του προδικαστικού ερωτήματος το οποίο υποβλήθηκε πρόσφατα, στις 3 Δεκεμβρίου 2018, στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ανάλογη υπόθεση, διευρύνουν εντούτοις υπό διαφορετικό πρίσμα νομικής αναλύσεως το πεδίο, με αποτέλεσμα να είναι πρόσφορα για πληρέστερη εξέταση του αμφισβητούμενου σήμερα ζητήματος.

Κατά συνέπεια, εφόσον η απόφαση που θα εκδοθεί επί της ουσίας δεν θα υπόκειται σε ένδικα μέσα, πρέπει να υποβληθούν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

[παραλειπόμενα] [σελ. του πρωτοτύπου 6]

[παραλειπόμενα] [διατύπωση των προδικαστικών ερωτημάτων, τα οποία αναπαράγονται στο διατακτικό]

[παραλειπόμενα] [απόφαση περί αναστολής της διαδικασίας]

[παραλειπόμενα] [διευκρίνιση σχετικά με τα δικαστικά έξοδα]

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Το δικαστήριο [παραλειπόμενα]

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την υποβολή στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των ακόλουθων προδικαστικών ερωτημάτων:

1) Επί της εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, σημείο α', σε περίπτωση καθυστέρησης πτήσης, όσον αφορά τις δύο περιπτώσεις τις οποίες περιλαμβάνει:

α) Εφαρμόζεται, στο πλαίσιο αποζημίωσης την οποία ζητεί επιβάτης κατόπιν καθυστέρησης πτήσης και όχι άρνησης επιβίβασης, η προβλεπόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 η ρητή προϋπόθεση περί παρουσίας του επιβάτη στον έλεγχο εισιτηρίων, η οποία εφαρμόζεται μόνον σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το προβλεπόμενο από το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 δικαίωμα αποζημίωσης σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης επεκτάθηκε νομολογιακά (CICE, τέταρτο κεφάλαιο, 19 Νοεμβρίου 2009, υποθέσεις C-402/07 και C-432/07, Sturgeon) και στις καθυστερήσεις πτήσεων;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1, στοιχείο α', λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της προθεσμίας η οποία προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 («το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν από την αναγραφόμενη αναχώρηση της πτήσης»), ο οποίος συνδέεται με το ζήτημα της υπεράριθμης κράτησης θέσεων και με λόγους ασφάλειας, πρέπει να ερμηνευθεί η προθεσμία αυτή ως «το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν αναγραφεί στους πίνακες αναγγελιών του αεροδρομίου ή ανακοινωθεί στους επιβάτες η νέα ώρα αναχώρησης»; [σελ. του πρωτοτύπου 7]

2) Επί του βάρους απόδειξης της «παρουσίας στον έλεγχο εισιτηρίων»

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1, στοιχείο α', ήτοι σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 σε αποζημίωση επιβάτη του οποίου η πτήση καθυστέρησε:

α) Αποτελούν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', όροι προαπαιτούμενα τα οποία πρέπει να αποδείξει ο καταναλωτής για την εφαρμογή του κανονισμού ή λόγο απαλλαγής της ευθύνης της αεροπορικής εταιρίας, που της επιτρέπουν να προσκομίσει τον κατάλογο επιβατών προκειμένου να αποδείξει ότι ο καταναλωτής δεν προσήλθε στην επιβίβαση «όπως έχει ορίσει και την ώρα που έχει υποδείξει προηγουμένως εγγράφως (ενδεχομένως με ηλεκτρονικά μέσα) ο αερομεταφορέας, ο ταξιδιωτικός πράκτορας ή ο εξουσιοδοτημένος πράκτοράς του ή, εφόσον δεν προσδιορίζεται ώρα, το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν από την αναχώρηση της πτήσης», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004, λαμβανομένων υπόψη των τεχνολογικών εξελίξεων, οι οποίες καθιστούν πλέον δυνατή την έκδοση απούλοποιημένων καρτών επιβίβασης, της έλλειψης αναγραφής ημερομηνίας και ώρας επί των έντυπων καρτών επιβίβασης, της επακόλουθης απουσίας κάθε υποχρέωσης φυσικής παρουσίας σε θυρίδα ελέγχου και της κατοχής μόνον από τις αεροπορικές εταιρίες όλων των σχετικών με τον έλεγχο των επιβατών πληροφοριών έως το πέρας των διαδικασιών ελέγχου;

β) Αντιτίθενται η αρχή της πρακτικής αποτελεσματικότητας, οι σκοποί του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 και το υψηλό επίπεδο προστασίας των επιβατών και των καταναλωτών εν γένει το οποίο διασφαλίζει ο κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004 ή άλλες διατάξεις ή κανόνες του δικαίου της Ένωσης στη μετακύλιση αποκλειστικά στον επιβάτη του βάρους απόδειξης της παρουσίας του στον έλεγχο εισιτηρίων «όπως έχει ορίσει και την ώρα που έχει υποδείξει προηγουμένως εγγράφως (ενδεχομένως με ηλεκτρονικά μέσα) ο αερομεταφορέας, ο ταξιδιωτικός πράκτορας ή ο εξουσιοδοτημένος πράκτοράς του ή, εφόσον δεν προσδιορίζεται ώρα, το αργότερο σαράντα πέντε λεπτά πριν από την αναχώρηση της πτήσης», κατά το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 της 11ης Φεβρουαρίου 2004, λαμβανομένων υπόψη των τεχνολογικών εξελίξεων, οι οποίες καθιστούν πλέον δυνατή την έκδοση απούλοποιημένων καρτών επιβίβασης, της έλλειψης αναγραφής ημερομηνίας και ώρας επί των έντυπων καρτών επιβίβασης, της επακόλουθης απουσίας κάθε υποχρέωσης φυσικής παρουσίας σε θυρίδα ελέγχου και της κατοχής μόνον από τις αεροπορικές εταιρίες όλων των σχετικών με τον έλεγχο των επιβατών πληροφοριών έως το πέρας των διαδικασιών ελέγχου;

[παραλειπόμενα]